

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 7. studenoga 2021.

[Multimedia]

Licemjerje je opasna bolest duše

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Prizor opisan u Evanđelju današnje liturgije zbio se u jeruzalemskom hramu. Isus gleda što se događa na tomu mjestu, najsvetijem od svih, i vidi kako pismoznanci vole hodati da bi ih drugi primijetili, pozdravili ih, iskazali im poštovanje, te da imaju počasna mjesta. A Isus dodaje da „proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava“ (Mk 12, 40). Istodobno, pred očima mu se pojavljuje još jedan prizor: siromašna udovica, baš jedna od onih koje su moćnici iskorištavali, baca u riznicu Hrama „sav svoj žitak“ (r. 44). Tako se kaže u Evanđelju, baca u riznicu sve ono što je imala za život. Evanđelje nam pred oči stavlja ovaj oštar kontrast: bogati koji daju suvišak zato da ih drugi vide i siromašna žena koja, ostajući neprimijećena od drugih, daje sve ono malo što ima. Dva su to simbola ljudskih stavova.

Isus gleda ta dva prizora. I upravo ovaj glagol – “gledati” – sažima njegovo učenje: onih koji dvolično žive vjeru, kao ti pismoznanci. „Moramo se čuvati“ da ne bismo postali kao oni, dok udovicu moramo „gledati“ zato da nam služi kao primjer. Zadržimo se na ovome: *čuvati se licemjerâ i ugledati se na siromašnu udovicu.*

Prvo je *čuvati se licemjerâ*, odnosno paziti da svoj život ne temeljimo na kultu izgleda, vanjštine, na pretjeranoj brizi za vlastiti imidž. I, prije svega, paziti da vjeru ne podlažemo vlastitim interesima. Ti su pismoznanci svoju taštinu prikivali imenom Božjim i, što je još gore, koristili su

religiju zato da im posao cvjeta, zlorabeći svoj autoritet i iskorištavajući siromašne. Ovdje vidimo onaj tako ružan stav koji i danas vidimo na mnogim mjestima, baš na mnogim mjestima, a to je klerikalizam, to izdizati se iznad siromašnih, iskorištavati siromašne, „mučiti ih“, osjećati se savršenima. To je zlo klerikalizma. To je upozorenje za sva vremena i za sve, Crkvu i društvo: nikada iskorištavati vlastitu ulogu zato da tlačimo druge, nikada zarađivati na račun najslabijih! I budno paziti da ne upadnemo u taštinu, da nam se ne dogodi da se usredotočimo na vanjštine, gubeći bît i živeći u površnosti. Korisno nam je zapitati se: želimo li u onome što govorimo i činimo biti cijenjeni i zadovoljni ili služiti Bogu i bližnjemu, osobito najslabijima? Budno pazimo na lažljiva srca, na licemjerje, koje je opasna bolest duše! To je dvoličnost, biti dvoličan u svom sudu, kao što kaže sama riječ: imati dva lica, jedno koje pokazujemo prema van i drugo „iza“, ispod toga, koje je sasvim druge misli: dvolični, ljudi dvolična srca, dvoličnost duše.

A da bismo ozdravili od te bolesti, Isus nas poziva da *pogledamo siromašnu udovicu*. Gospodin prokazuje iskorištavanje ove žene koja se, da bi dala svoj prinos, mora vratiti kući i bez ono malo što je imala za život. Kako je važno osloboditi sveto od povezanosti sa novcem! Isus je to bio rekao već na jednom drugom mjesto: ne može se služiti dvojici gospodara. Ili ćeš služiti Bogu – i mi bismo odmah pomislili da će reći „ili đavlu“ – ali ne, on kaže: ili Bogu ili novcu. To je gospodar, i Isus kaže da mu ne smijemo služiti. Ali, istodobno, Isus pohvaljuje činjenicu da ova udovica baca u riznicu sve što ima. Ništa joj više ne ostaje, ali sve nalazi u Bogu. *Ne boji se izgubiti i ono malo što ima, jer se u mnogome uzda u Boga*, i to Božje „mnogo“ umnožava radost onih koji daju. To nam doziva u pamet drugu udovicu, onu koju susreće prorok Ilija, koja je pripremila pogaču od posljednjeg brašna i ulja koje je imala; Ilija joj kaže: „Daj mi jesti“ i ona mu daje; i brašna nije ponestalo, pravo čudo (usp. *1 Kr 17, 9-16*). Gospodin uvijek natkriljuje ljude u velikodušnosti, velikodušniji je. Ali On, a ne naša škrtost. Isus nam, dakle, nju, tu gospođu stavlja pred oči kao učiteljicu vjere: ona ne ide u Hram da umiri svoju savjest, ne moli se zato da je drugi vide, ne razmeće se svojom vjerom, nego daje srcem, velikodušno i besplatno. Njezini novčići imaju ljepši zvuk od izdašnih prinosâ bogatih, jer izražavaju život iskreno posvećen Bogu, vjeru koja ne živi od vanjština, nego od bezuvjetnog povjerenja. Učimo od nje: učimo se vjeri bez vanjskih ukrasa, ali koja je iskrena iznutra; vjeri sazdanj od ponizne ljubavi prema Bogu i braći.

Obratimo se sada Djevici Mariji, koja je s poniznim i otvorenim srcem učinila od čitavog svog života dar Bogu i njegovom narodu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, sa zabrinutošću pratim vijesti koje dolaze iz regije Rog Afrike, posebice iz Etiopije, koju potresa sukob koji traje više od godinu dana i koji je izazvao brojne žrtve i ozbiljnu humanitarnu krizu. Pozivam sve na molitvu za te narode izložene tako teškoj kušnji i ponovno pozivam da prevlada bratska sloga i miran put dijaloga.

Jamčim također svoje molitve za žrtve požara koji je izbio nakon eksplozije goriva u predgrađu Freetowna, glavnoga grada Sierra Leonea.

U Manresi, u Španjolskoj, jučer su blaženima proglašena trojica mučenika vjere iz Reda manje braće kapucina: Benet de Santa Coloma de Gramenet, Josep Oriol de Barcelona i Domènec de Sant Pere de Riudebitlles. Ubijeni su za vrijeme vjerskih progona prošlog stoljeća u Španjolskoj, pokazavši se kao krotki i hrabri Kristovi svjedoci. Neka njihov primjer pomogne današnjim kršćanima da ostanu vjerni svojem pozivu, pa i u vrijeme kušnje. Pljesak tim novim blaženicima!

Pozdravljam sve vas, dragi vjernici Rima i hodočasnici iz raznih zemalja, posebno one koji su došli iz Sjedinjenih Američkih Država i Portugala. Pozdravljam skupine vjernika iz Prata i Foligna; i dječake iz Professione di fede iz Bressa.

Svima želim ugodnu nedjelju. I molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!